

Директива 2003/10/ ЕО на Европейския парламент и на Съвета

от 6 февруари 2003 година

**относно минималните изисквания за здравословни и безопасни условия,
свързани с експозицията на работници на рисковете от физически агенти
(шум)**

**(Седемнадесета индивидуална директива по смисъла на член 16, параграф
1 от Директива 89/391/ЕИО)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 137, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията¹, представено след консултиране с Консултативния комитет по безопасност, хигиена и здравословни условия на труд,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

след допитване до Комитета на регионите,

при спазване на процедурата, посочена в член 251 от Договора³, като има предвид съвместния проект, одобрен от Помирителния комитет на 8 ноември 2002 г.

като има предвид, че:

(1) Според договора, Съветът може да приема, посредством директиви, минимални изисквания с оглед стимулиране подобряването, по-специално на работната среда, за да се гарантира едно по-добро ниво на опазване на здравето и безопасността на работниците. Тези директиви имат за цел избягване налагането на ограничения - административни, финансови и правни, които по естеството си биха затруднили създаването и развитието на малките и средните предприятия.

(2) Настоящата директива не е пречка, в съответствие с Договора, държавите-членки да поддържат или да изработят по-строги защитни мерки, като нейното привеждане в действие следва да не служи за оправдаване на едно връщане назад към преобладаващото положение във всяка държава-членка.

¹ ОВ № С 77 от 18.3.1993 г., стр. 12 и ОВ № С 230 от 19.8.1994 г., стр. 3.

² ОВ № С 249 от 13.9.1993 г., стр. 28.

³ Становище на Европейския парламент от 20 април 1994 г. (ОВ № С 128 от 9.5.1994 г., стр. 146), потвърдено на 16 септември 1999 г. (ОВ № С 54 от 25.2.2000 г., стр. 75), Общо становище на Съвета от 29 октомври 2001 г. (ОВ № С 45 от 19.2.2002 г., стр. 41) и Решение на Европейския парламент от 13 март 2002 г. (още непубликувано в ОВ).

(3) Директива на Съвета 86/188/ЕИО от 12 май 1986 година за защита на работниците срещу рискове, свързани с експозицията на шум на работното място⁴ предвижда тя да бъде преразгледана от Съвета по предложение на Комисията, за да намали въпросните рискове, като се отчете постигнатият напредък в научните знания и технологията.

(4) Съобщението на Комисията за нейната програма в областта на безопасността, хигиената и здравословните условия на труд⁵ предвижда приемането на мерки, свързани с подобряване безопасността на работното място и по-специално разширяване на приложното поле на Директива 86/188/ЕИО, както и преоценка на най-ниските стойности. Съветът, в Резолюцията си от 21 декември 1987 г. относно безопасността, хигиената и здравословните условия на труд⁶ се съобрази с това.

(5) Съобщението на Комисията за нейната програма за действие, свързана с прилагането на Хартата на Общността за основните социални права на работниците предвижда въвеждане на минимални изисквания за здравословни и безопасни условия, свързани с експозицията на работниците на рисковете, причинени от физически агенти. През месец септември 1990 г. Европейският парламент прие резолюция за тази програма за действие⁷, която приканва именно Комисията да изработи специална директива в областта на рисковете, причинени от шума и вибрациите, както и с всички други физически агенти на работното място.

(6) Първоначално, Европейският парламент и Съветът приеха на 25 юни 2002 г. Директива 2002/44/ЕО относно минималните изисквания за здравословни и безопасни условия, свързани с експозицията на работниците на рисковете от физически агенти (вибрации) (Шестнадесета индивидуална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО)⁸.

(7) Впоследствие се смята за подходящо да се въведат мерки за защита на работниците от рисковете на шума, като се имат предвид неговите отражения върху здравето и безопасността на работниците, по-специално уврежданията, причинявани на слуха. Тези мерки целят не само да гарантират здравето и безопасността на всеки работник взет отделно, но също да създадат за всички работници от Общността един минимален праг на защита, за да се избягнат възможните нарушения на конкуренцията.

(8) Съвременните научни познания, свързани с въздействието върху здравето и безопасността на експозицията на шум не са достатъчни, за да дадат възможност да се определят точни нива на експозиция, обхващащи всички рискове за здравето и безопасността, по-конкретно що се отнася до агентите на шума, несвързани със слуха.

⁴ ОВ № L 137 от 24.5.1986 г., стр. 28. Директива, последно изменена с Директива 98/24/ЕО (ОВ № L 131 от 5.5.1998 г., стр. 11).

⁵ ОВ № C 28 от 3.2.1988 г., стр. 3.

⁶ ОВ № C 28 от 3.2.1988 г., стр. 1.

⁷ ОВ № C 260 от 15. 10. 1990 г., стр. 167.

⁸ ОВ № L 177 от 6.7.2002 г., стр. 13.

(9) Необходимо е една система за предпазване от шума да се ограничи до това да определи, без излишни подробности, целите, които трябва да бъдат постигнати, принципите, които следва да се спазват и основните стойности, които да се използват, за да бъде дадена възможност на държавите-членки да прилагат минималните изисквания по еднакъв начин.

(10) Намаляването на нивото на експозиция на шум се осъществява по по-ефективен начин чрез прилагането на превантивни мерки още при създаването на длъжностите и на работните места, както и чрез избора на оборудването, способите и методите на работа, така че с преимущество да бъдат намалени рисковете при източника. Ето защо, разпоредбите относно оборудването и методите на работа, следователно, допринасят за защитата на работниците, които ги използват. В съответствие с общите принципи на предпазване, формулирани в член 6, параграф 2 на Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 г. за въвеждане на мерки за насърчаване на подобрения в областта на безопасните и здравословни условия на труд на работниците⁹, мерките за колективна защита имат преимущество пред мерките за индивидуална защита.

(11) Кодексът на Международната морска организация ИМО за нивото на шума на борда на корабите от Резолюция А 468 (12) дава насоки с оглед намаляването на източника на шума на борда на корабите. Държавите-членки следва да имат право да предвидят един преходен период по отношение на екипажите на борда на морските кораби.

(12) За да се оцени правилно експозицията на работниците на шум, полезно е да се прилага обективен метод на измерване; ето защо се прави позоваване на стандарта ISO 1999:1990, който е общопризнат. Стойностите преценени или измерени обективно би следвало да бъдат решаващи за инициране на предвидените действия при по-ниски и по-високи стойности на експозиция, водещи до започване на действията. Граничните стойности на експозиция са необходими, за да се избегне нанасянето на необратими увреждания на слуха на работниците. Нивото на шума, достигащо до ушите, би следвало да се поддържа под граничните стойности на експозиция.

(13) Специфичните характерни особености на секторите на музиката и на развлеченията изискват практически насоки, за да бъде възможно едно реално прилагане на разпоредбите, създадени с настоящата директива. На държавите-членки би следвало да се разреши да се възползват от един преходен период за изработването на кодекс на поведение, предвиждащ практическите насоки с оглед да се помогне на работниците и на работодателите от тези отрасли да достигнат нивата на защита, определени в настоящата директива.

(14) Важно е работодателите да се приспособят към техническия прогрес и специфичните научни познания в областта на рисковете, свързани с експозицията на шум, с оглед подобряването защитата на здравето и безопасността на работниците.

⁹ ОВ L 183 от 29. 6. 1989 г., стр. 1.

(15) Тъй като настоящата директива е индивидуална по смисъла на член 16 параграф 1 на Директива 89/931/ЕИО, тази директива се прилага в сферата на експозицията на работниците на шум, без да се изключва приложението на по-строгите и/или по-специфични разпоредби, съдържащи се в настоящата директива.

(16) Настоящата директива представлява практическа стъпка към осъществяването на социалното измерение на вътрешния пазар.

(17) Следва да се приемат необходимите мерки за привеждането в действие на настоящата директива в съответствие с Решение на Съвета 1999/468/ЕО от 28 юни 1999 г., определящо реда за упражняване на правомощията за изпълнение, предоставени на Комисията¹⁰,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

РАЗДЕЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Цел и приложно поле

1. Настоящата директива, която е седемнадесетата индивидуална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО, определя минималните изисквания за защита на работниците срещу рисковете за тяхното здраве и безопасност, които са резултат или могат да бъдат резултат от експозиция на шум и, по-специално, риск за слуха.

2. Изискванията на настоящата директива се прилагат по отношение на дейностите, при упражняването на които работниците са или има опасност да бъдат експонирани поради тяхната работа на рискове, произтичащи от шума.

3. Директива 89/391/ЕИО се прилага изцяло по отношение на всички области, посочени в параграф 1, без да се накърнява прилагането на по-строгите и/или по-специални разпоредби, съдържащи се в настоящата директива.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива, физическите параметри, използвани като прогнозни стойности за риска, се определят както следва:

¹⁰ ОВ № L 184 от 17.7.1999 г., стр. 23.

а) максималната стойност на акустично налягане ($P_{\text{върхова стойност}}$): максимална стойност на моментното акустично налягане, измерено с честотен коефициент C ;

б) ниво на ежедневна експозиция на шум ($LEX, 8h$) (dB(A) ге. $20 > ISO_7 > M > ISO_1 > Pa$): осреднена стойност във времето на нивата на експозиция на шум за един официален работен ден от осем часа, определено чрез международния стандарт ISO 1999:1990, в точка 3.6. Това понятие обхваща всички налични шумове на работното място, включително променливия шум;

в) седмично ниво на експозиция на шум ($LEX, 8h$): осреднена стойност във времето на нивата на ежедневното експозиция на шум за една официална работна седмица от пет осемчасови работни дни, определено чрез международния стандарт ISO 1999:1990, в точка 3.6 (бележка 2).

Член 3

Гранични стойности на експозиция и стойности на експозиция, които изискват действия

1. За целите на настоящата директива граничните стойности на експозиция и стойностите на експозиция, които изискват действие, по отношение ежедневните нива на експозиция на шум и на максималното акустично налягане се определят така:

а) гранични стойности на експозиция: $LEX, 8h = 87 \text{ dB (A)}$ и $P_{\text{върхова стойност}} = 200 \text{ Pa}^{11}$ съответно;

б) по-високи стойности на работа, които изискват действие : $LEX, 8h = 85 \text{ dB (A)}$ и $P_{\text{върхова стойност}} = 140 \text{ Pa}^{12}$ съответно;

в) по-ниски стойности на работа, които изискват действие: $LEX, 8h = 80 \text{ dB (A)}$ и $P_{\text{върхова стойност}} = 112 \text{ Pa}^{13}$ съответно.

2. За прилагането на граничните стойности на експозиция, определянето на ефективната експозиция на работника на шум отчита заглушаването, гарантирано от индивидуалните шумозаглушители, носени от работника. Стойностите на експозиция, които изискват действие, не отчитат ефекта от ползването на тези защитни средства.

3. При условия, обосновани по съответния начин и за дейности, за които са характерни значителни различия в ежедневното експозиция на шум през различните работни дни, държавите-членки могат, за целите на прилагането на граничните стойности на експозиция и на стойностите на експозиция, които изискват действие, да използват седмичното ниво на експозиция на шум вместо ежедневното ниво на експозиция на шум, за да изчислят нивата на шум, на които са изложени работниците, при условие че:

¹¹ 140 dB (C) по отношение на 20 μPa .

¹² 137 dB (C) по отношение на 20 μPa .

¹³ 135 dB (C) по отношение на 20 μPa .

- а) нивото на седмична експозиция на шум, показано при подходящ контрол, не надвишава граничната стойност на експозиция от 87 dB (A), и че
- б) са взети подходящи мерки, за да се сведат до минимум рисковете, свързани с тези дейности.

РАЗДЕЛ II

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ

Член 4

Определяне и оценяване на рисковете

1. При изпълнението на задълженията, определени в член 6, параграф 3 и в член 9, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО, работодателят оценява и, ако е необходимо, измерва нивата на шума, на които са експонирани работниците.
2. Използваните методи и апаратури се приспособяват към съществуващите условия, като се отчитат по-специално характерните особености на шума, който следва да се измерва, на продължителността на експозиция, на околните фактори и на особеностите на апарата за измерване.
Тези методи и тези апаратури дават възможност да се определят параметрите, определени в член 2 и да се реши, дали в дадена ситуация, стойностите, определени в член 3 са били надвишени.
3. Използваните методи могат да включват вземането на проби, представителни за експозицията на отделния работник.
4. Оценяването и измерването, посочени в параграф 1, се планират и се извършват от компетентните служби на подходящи интервали, като се взима предвид, по-конкретно член 7 от Директива 89/391/ЕИО относно необходимите компетентни лица или служби. Данните, получени при оценяването и/или измерването на нивото на експозиция на шум се съхраняват във форма, която дава възможност да се направи консултация по тях на един по-късен етап.
5. За прилагането на настоящия член, оценяването на резултатите от измерването държи сметка за неточностите на мярката, определена в съответствие с практиката на метрологията.
6. В съответствие с член 6, параграф 3 от Директива 89/391/ЕИО работодателят обръща особено внимание, когато пристъпва към оценка на рисковете, на следните елементи:
 - а) нивото, вида и продължителността на експозицията, включително всяка експозиция на променлив шум;
 - б) граничните стойности на експозиция и стойностите на експозиция, които изискват действия, опепелени в член 3 на настоящата директива;
 - в) всяко въздействие върху здравето и безопасността на работниците, принадлежащи към особено чувствителни рискови групи;
 - г) в степента, в която това е осъществимо в техническо отношение, всяка последица за здравето и безопасността на работниците вследствие на

взаимодействието между шума и ототоксични вещества с професионален произход и между шума и вибрациите;

д) всяка непряка последица за здравето и безопасността на работниците вследствие от взаимодействието между шума и сигналите за тревога или други звуци, които е важно да бъдат наблюдавани, за да бъде намален рискът от злополуки;

е) информация за звуковите емисии, предоставяни от производителите на работното оборудване, в съответствие с директивите на Общността в тази област;

ж) съществуването на заместващи работно оборудване, създадено, така че да ограничават звуковите емисии;

з) продължаването на експозицията на шум след часовете на работния ден, на отговорност на работодателя;

и) подходяща информация, събрана в резултат на наблюдение на здравето, включително публикуваната информация, доколкото това е възможно;

й) поставянето на разположение на шумозаглушители, имащи подходящи заглушаващи характеристики.

7. Работодателят притежава оценка на риска в съответствие с член 9, параграф 1, буква а) от Директива 89/391/ЕИО и определя мерките, които трябва да бъдат взети в съответствие с членове 5, 6, 7 и 8 от настоящата директива. Оценката на риска се записва на подходящ носител, в съответствие с националните законодателство и практики. Оценката на риска се актуализира редовно, по-специално, когато са настъпили значителни изменения, които биха могли да я направят невалидна или, когато резултатите от наблюдението на здравето показват, че това е необходимо.

Член 5

Разпоредби, целящи да избегнат или да намалят експозицията

1. Като се държи сметка за техническия прогрес и за наличието на мерки за овладяване на риска при източника, рисковете, произтичащи от експозицията на шум се премахват при източника или се свеждат до минимум.

Намаляването на тези рискове се основава на общите принципи на превенция, заложи в член 6, параграф 2 на Директива 89/391/ЕИО и отчита, по-специално за:

а) други методи на работа, които изискват по-малко експозиция на шум;

б) избор на подходящо работно оборудване, произвеждащо, като се има предвид работата, която да бъде свършена, възможно най-малко шум, включително възможността да се постави на разположение на работниците оборудване, подчинено на разпоредбите на Общността, чиято цел или резултат е да ограничат експозицията на шум;

в) проектирането и разположението на работните места и конкретните места за работа;

г) подходяща информация и обучение на работниците, за да използват правилно работното оборудване, така че да бъде ограничена до минимум експозицията им на шум;

д) технически средства за ограничаване на шума:

- i) намаляване на шума във въздуха, например чрез прегради, покриви, облицовки с помощта на материали, които поглъщат шума;
- ii) намаляване на структурния шум, например чрез приглушаване на шума или чрез изолация;
- е) подходящи програми за поддръжка на работното оборудване, на работното място и на системите на работното място;
- ж) намаляване на шума чрез една по-добра организация на работата:
- i) ограничаване продължителността и интензивността на експозицията;
- ii) подходяща организация на графика за работа, предвиждаща достатъчно периоди за почивка.

2. Въз основа на оценката на риска, посочена в член 4, когато горните стойности на експозиция, които изискват действия, са надвишени, работодателят изработва и привежда в действие програма от технически и/или организационни мерки, целящи да ограничат експозицията на шума, като взема предвид по-специално мерките, посочени в параграф 1.

3. Въз основа оценката на риска, посочена в член 4, работните места, където работниците биха могли да бъдат изложени на шум, надвишаващ горните стойности на експозиция, които изискват действия, са сигнализирани по подходящ начин. Тези места, са освен това отграничени и достъпът до тях е ограничен, когато това е технически осъществимо и когато рискът от експозиция го оправдава.

4. Когато естеството на работата дава възможност на един работник да ползва помещения за почивка, за които отговаря работодателят, шумът в тези помещения се намалява до ниво, съвместимо с тяхната функция и с условията за тяхното използване.

5. В изпълнение на член 15 от Директива 89/391/ЕИО, работодателят приспособява мерките, предвидени в настоящия член за нуждите на работниците, принадлежащи към особено чувствителните рискови групи.

Член 6

Индивидуална защита

1. Ако няма други начини да се избегнат рисковете, произтичащи от експозиция на шум, подходящи и правилно приспособени индивидуални шумозаглушители се предоставят на работниците и се използват от тях в съответствие с разпоредбите на Директива на Съвета 89/656/ЕИО от 30 ноември 1989 г. относно минималните изисквания за безопасността и здравето на работниците при използването на лични предпазни средства на работното място (трета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО)¹⁴ и на член 13, параграф 2 от Директива 89/391/ЕИО, при следните условия:

¹⁴ ОВ № L 393 от 30.12.1989 г., стр. 18.

- а) когато експозицията на шум надвишава долните стойности на експозиция, които изискват действия, работодателят предоставя на работниците индивидуални шумозащитни средства;
- б) когато експозицията на шум е равна или надхвърля горните стойности на експозиция, които изискват действия, работниците използват индивидуални шумозащитни средства;
- в) индивидуалните шумозащитни средства се избират така, че да премахнат риска за слуха или да го намалят в минимална степен.

2. Работодателят полага усилия да се спазва задължението за носене на шумозащитни средства и е длъжен да проверява ефикасността на взетите мерки в съответствие с настоящия член.

Член 7

Ограничаване на експозицията

1. Експозицията на работника, така както е определено в съответствие с разпоредбите на член 3, параграф 2, не може в никакъв случай да надхвърля граничните стойности на експозиция.
2. Ако, независимо от мерките, взети за прилагането на настоящата директива, бъдат констатирани излагания, които надвишават граничните стойности на експозиция, работодателят:
 - а) взема незабавно мерки, за да намали експозицията до едно ниво по-ниско от граничните стойности на експозиция,
 - б) определя причините за прекомерната експозиция; и
 - в) приспособява мерките за защита и за превенция с оглед избягването на всякакво повтаряне.

Член 8

Информиране и обучение на работниците

Без да се накърняват разпоредбите на членове 10 и 12 от Директива 89/391/ЕИО, работодателят следи работниците, които са експонирани на работното си място на звуково ниво, което е равно или по-високо от минималните стойности експозиция, които изискват действия и/или техните представители, да получават информация и обучение във връзка с рисковете, произтичащи от експозицията на шум, по-специално що се отнася до:

- а) естеството на този вид рискове;
- б) мерките, приети за прилагане на настоящата директива с оглед премахването или свеждането до минимум на рисковете, които са резултат от шума, включително обстоятелствата, при които тези мерки се прилагат;
- в) граничните стойности на експозиция и стойностите на експозиция, които изискват действия, определени в член 3 от настоящата директива;
- г) резултатите от оценяването и измерването на шума, извършени въз основа на член 4 от настоящата директива, съпроводени от обяснение относно тяхното значение и относно потенциалните рискове;
- д) правилното използване на шумозащитните средства;

- е) ползата и начина за откриване и съобщаване на симптомите на увреждане на слуха;
- ж) условията, при които работниците имат право на наблюдение на здравето и целта на това наблюдение на здравето в съответствие с член 10 от настоящата директива;
- з) практики за безопасност при труд за свеждане до минимум на експозицията на шум.

Член 9

Консултации и участие на работниците

Консултациите и участието на работниците и/или на техните представители се осъществяват в съответствие с член 11 на Директива 89/391/ЕИО по отношение на областите, уредени от настоящата директива, по-специално:

- оценяването на рисковете и определянето на мерките, които да бъдат взети, посочени в член 4,
- мерките, целящи да премахнат или да намалят рисковете, които са резултат от експозицията на шума, посочени в член 5;
- изборът на индивидуални шумозащитни средства, посочени в член 6, параграф 1, буква в).

РАЗДЕЛ III

РАЗНИ

Член 10

Наблюдение на здравословното състояние

1. Без да се накърняват разпоредбите на член 14 на Директива 89/391/ЕИО, държавите-членки приемат разпоредби, за да гарантират подходящо наблюдение на здравословното състояние на работниците във връзка с резултата от оценяването и мерките, предвидени в член 4, параграф 1 от настоящата директива, когато той разкрие риск за тяхното здраве. Тези разпоредби, включително уточнените изисквания за медицинските досиета и за възможността да бъдат правени справки по тях, се въвеждат в съответствие с националните законодателства и/или практики.

2. Работник, чиято експозиция на шум надвишава горните стойности на експозиция, които изискват действия, има право на проверка на слуха му от лекар или от друго подходящо квалифицирано лице с отговорностите на лекар, в съответствие с националното законодателство и/или практики. На работниците, чиято експозиция на шум надвишава долните стойности на експозиция, които изискват действия, също се предоставя превантивен аудиометричен преглед, когато оценяването и мерките, посочени в член 4, параграф 1 разкрие опасност за здравето.

Тези проверки имат за цел ранното диагностициране на всяка загуба на слуха, произтичаща от шума и за запазване на слуховата функция.

3. Държавите-членки приемат разпоредби, за да бъде изработено и редовно актуализирано лично медицинско досие за всеки работник, който е обект на наблюдение въз основа на параграфи 1 и 2. Медицинските досиета съдържат резюме на резултатите от осъщественото наблюдение на здравословното състояние. Те се съхраняват във форма, която позволява по-късно по тях да бъдат правени консултации при спазване на пълна конфиденциалност.

Подходящи екземпляри от досиетата се предоставят на компетентния орган при поискване. Работникът има достъп, при поискване, до медицинското досие, което се отнася лично до него.

4. Когато наблюдението на слуховата функция покаже, че един работник страда от установимо увреждане на слуха, лекар или специалист, ако лекарят го сметне за необходимо, оценява дали това увреждане може да бъде резултат от експозиция на шум на работното място. Ако това е така:

а) работникът бива уведомен от лекаря или от друго лице, което има подходяща квалификация, за резултата, който го засяга лично;

б) работодателят:

i) преглежда отново оценката на рисковете, осъществена в съответствие с член 4;

ii) преглежда отново предвидените мерки за премахване или намаляване на рисковете в съответствие с разпоредбите на членове 5 и 6;

iii) съобразява се със становището на специалиста по медицина на труда или на всяко друго подходящо квалифицирано лице или на компетентния орган за прилагането на всяка мярка, която би била преценена като необходима, за да се премахнат или намалят рисковете в съответствие с членове 5 и 6, включително и преместването на работника на друга работа, при която няма опасност от експозиция; и

iv) организира системно наблюдение на здравословното състояние и взима мерки, за да бъде проверено отново здравословното състояние на всеки друг работник, понесъл подобна експозиция.

Член 11

Дерогации

1. В изключителни случаи, когато, поради естеството на работата, пълното и подходящо използване на индивидуални шумозащитни средства би могло да доведе до по-голям риск за здравето или безопасността, отколкото тяхното неизползване, държавите-членки могат да допуснат дерогации от разпоредбите на член 6, параграф 1, букви а) и б) и на член 7.

2. Предвидените в параграф 1 възможности за дерогации от разпоредбите се разрешават от държавите-членки след допитване, в съответствие с националните законодателства и/или практики, до социалните партньори и по целесъобразност, до компетентните медицински органи. Тези дерогации трябва да бъдат поставени в зависимост от условия, които гарантират, като се отчитат особените обстоятелства, че рисковете, които са следствие от тях, са сведени до минимум и че заинтересованите работници са подложени на засилено наблюдение на здравословното им състояние. Тези дерогации се преразглеждат

на всеки четири години и се отменят веднага когато обуславящите ги условия престанат да са налице.

3. На всеки четири години, държавите-членки предават на Комисията списък на дерогациите, посочени в параграф 1, като посочват точните причини и обстоятелства, които са наложили допускането на тези дерогации.

Член 12

Технически изменения

Изменения от чисто техническо естество са приемат в съответствие с регулативната процедура, посочена в член 13, параграф 2, в зависимост от:

- а) приемането на директиви в областта на техническата хармонизация и стандартизацията, свързани със създаването, изграждането, производството или реализирането на работно оборудване и/или работни места; и
- б) техническия прогрес, развитието на най-подходящите хармонизирани европейски норми или спецификации и нови познания във връзка с шума.

Член 13

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, посочен в член 17 на Директива 89/391/ЕИО.

2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, членове 5 и 7 на Решение на Съвета 1999/468/ЕО се прилагат, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свой Вътрешен правилник.

Член 14

Кодекс за добро поведение

При прилагането на настоящата директива държавите-членки изработват, след допитване до социалните партньори, в съответствие с националното законодателство и практики, кодекс за добро поведение, предвиждащ практически насоки за подпомагане на работниците и работодателите от музикалните и развлекателни отрасли да спазват законните изисквания към тях, предвидени в настоящата директива.

Член 15

Отмяна

Директива 86/188/ЕИО се отменя считано от датата, предвидена в алинея първа от член 17, параграф 1.

РАЗДЕЛ IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 16

Доклади

На всеки пет години държавите-членки представят на Комисията доклад за практическото прилагане на настоящата директива, като посочват гледната точка на социалните партньори. Докладът съдържа описание на най-добрите практики, насочени към предотвратяване на вредния за здравето шум и други форми на организация на труда, както и мерките, взети от държавите-членки, за да бъдат тези практики оповестени.

Въз основа на тези доклади, Комисията извършва една обща оценка на прилагането на настоящата директива, включително от гледна точка на научните изследвания и данни и като държи сметка, *inter alia*, за последиците от настоящата директива за музикалния и развлекателния отрасъл, Комисията уведомява Европейския парламент, Съвета и Икономическия и социален комитет, както и консултативния комитет за безопасността, хигиената и здравословните условия на труд, за тази оценка и, ако е необходимо, предлага изменения.

Член 17

Въвеждане в националното законодателство

1. Държавите-членки привеждат в действие необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да приведат законодателството си, в съответствие с настоящата директива преди 15 февруари 2006 година. Те незабавно уведомяват Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се осъществява при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. За да се съобразят със специфичните условия, държавите-членки могат, ако са налице условия за това, да разполагат с допълнителен срок от пет години, считано от 15 февруари 2006 година, т. е. от един общ срок от осем години, за да приложат разпоредбите на член 7 по отношение екипажа на морските кораби.

За да бъде възможно създаването на кодекс за добро поведение, предвиждащ практически насоки за прилагането на разпоредбите на настоящата директива, на държавите-членки се разрешава да ползват преходен период най-много от две години, считано от 15 февруари 2006 г., т. е. те разполагат общо с пет години, считано от влизането в сила на настоящата директива, за да се приведат в съответствие с нейните разпоредби по отношение на музикалния и

развлекателния отрасъл, при условие, че през този период нивата на защита, които са вече достигнати в някои държави-членки по отношение на работещите в тези отрасли, бъдат запазени.

3. Държавите-членки уведомяват Комисията за текста на разпоредбите от националното законодателство, които приемат или вече са приели в областта, обхваната от настоящата директива.

Член 18

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на нейното публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 19

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки .

Съставена в Брюксел на 6 февруари 2003 година.

За Европейския парламент

Председател

P. Cox

За Съвета

Председател

G. Efthymiou